

DOPISI.

Iz Bollunjske početkom marša. Prošla je već godina otkad poslujete u našoj obdaničnoj zastupstvu, o kojem ja neki do- planik kazao, da su u njemu muži duševni, koji će obdaničnik imanje štediti ili šparati. Dobro bi bilo, da bi se obdanično, al bojimo se, da neće biti što brojtiti; jer da bi hoteli zastupstvo štediti, morali bi sami početi tim, da bi bez plaća na sjednicama dolazili. Da su se prestigle nekoje svotice istina je al se nisu još pribavile, jer se nazna kako će se još potrošiti. U ostalom je istina, da ni što kvaliti jer staze imamo još poručio, orkva u Bollunu ni se još popravila. Škole izvan Bollun grada nemamo nikuda prome- da se govore, da će se otvoriti na Paz- lid. Da bi se obdanično, što je predlagali talijanska većina u poređkom saboru, da bi obdanične same skrbele za škole, ni bi imali pod Učkom veli dobitnik, buduć moramo sad plaćati dodatno za škole, u školah nemamo. Zašto žalostno da moramo za stvar platiti od koje nemamo u mnogih obdaničnih nikakve koristi. Neke bi našli ba- rem narodni zastupnici kod prve sjednice zahtijevati, da se mora platiti za škole u Sušnju, u Vranju, Pazlu i ako mogu- li u Bo-utu. Dobro bi bilo, da bi pono- vili molbu za udiniti most preko Bollun- jsko kod orkve »Matoro Božice« pod Bollu- nom. Kod one orkve je go imale pokret- samani, na kojega dolazi tanoga nuroda iz okolice Bollunjske i iz talijanskih seluh. Mnogo se i vozi preko Bollunjske na ovom mjestu i prosvetom moramo ho- diti preko potoka. Ako nije niko sili potok ju opetno pu vodit hoditi, onoliko za djevu i stajati.

Ako kliša pada, dotle velika voda to se ne- za od strane Bollunjske ni ni namani, tako se je dogodilo ovo leto ni dan Sveticno; korlatno i od vodo potro- bi bila ustanoviti u Bollunu ili okolici bolniju za siromuše bolstavnike, ili buroni stan, u komu bi bilo prostoran za obdani- aka stramulu ili da ni strani nađu za si- romuše zastupstvo proskrbiti. Pohodilo je početkom ove godine Bollun bol od grla, koj- je mnogo ovisje pokolita, da u nekojli kućah do treće djeve. Sad se je opet zdravlje povr- tilo, al siromuše su ostali, koje im- ove pamtijelo, da su ljudi ni ruzji, pamet- nijli to nečudo po krđanah i nije čiti po- noćnozn krđanju i grđoga pljavanja.

Bollunjac.

Iz Poročđino, mjeseci marša godina 1880. Vi- u u namih obdaničnih porođkih izvorih, koje se biju u »Našoj Slogi«, na- kajtu me, da izvedu i ja svoje mntenje, nu mi ne i reklo, da sam pristimti, da viditi sve ono i grdo. Nam silu opiat izhor i talijanska siljavanja, kojmi se oba- vno, nego želim dati svomomu svoje. Junak Marko u svojoj lhotanji, amijud se pod- bika, javi viješće u namih zadnjih izborah govoreći: »Što je pot zastupiti kak napre- am dvadeset i pet? bilo je drugu ja još ved izvanjskih i stan nas prostavnika. Istina je moj Marko, tako je i tako će biti do- kta valja pu bitigul i nagratijeno tumača tvoga pokroitelja M. i stavnice J.

Nekoliko se brode, jer im milom ili nliom naš protivnici moraju gospodari- ti. Kod njih nija još stara bonrdnička poli- tika: diti i vladati. Razdijeli su najvoro- kinete i jih razpikili, kako loval i- rchicno, da je to mog po jednog love. Razdijeli se to- hož i poređka gospoda, koji se javno na- padaju, mrzo i kolju, ipak oduh st noiz- vade jer brak neide od breka.

Dolstine, počeno za nas nija radila ni jednu ni drugu stranu; levil nas je ani i drugi međom i slatorom, samo ta iz-

Moramo reći, ni nam neću goat po vatri dojaviti, u do- z.

8. Šum u uhu, praska čto itd. »Neko me klevetio, govori o meni to- jer ma uho šumi«. I ovo je veoma nepa- metno. U samom našem tielu leži razlog za kojeg nam u uhu šumi. Ta kako bi mogli- one rleži, koje niti ni čujemo djelovati na naš sluh? Praska oko. Urok stoji u naših živih, a netma se toma pripisati nikakva nasreda, kako nekoji misle.

Serbi lieti ili desni dlan, to znači, vade, da ćemo izdati ili dobiti novacah. Što dakle naše dlan znači već što će biti? Kako mogu čto svrnuti od onoga česa ne ima?

Nekomu se škucva. »A, to me neki spo- minjao, govore neuki. A ne znaju, da sku- cavnio nastane tim, što hrans, koji po- jedosno nije jošie u želudu, već se u jednjku zastavlja. Pijte malo vode ili stisnite malo želudac, pak čete vidjeti, da će vam prestati škucavac. Dakle je nerazumno, kada obdanični pojmovi, koji se događaju u našem tielu, pripisujemo neko osobito značenje.

(Dalje).

pune osobne svoje želje, a nam svakiko još dole slušimo za podložje gospodi, kako lo- val put. Kad smo predobili u tretjem tielu, postignuli su oni četiri Poročđina, odur- čeni na izklučivanje, svojih, pak se stikli u svoje špije i pustili nas dugim no- som, naka protivnici slobodnije rade, da nebi »davnje protobili u drugom i prvom tielu. Sam Vergottini se je izrazio, kad su za- naši pitali pomoć u drugom tielu: »A ni- busta di esser nella rappresentanza.« Tako je brado kad idemo s gospoim črešnje zohatli Pomogli smo njim izajti iz jame, pak za plaću prestrigli nam konop, da ne izjuzimo i mi.

Na taj način porinulo se u zastupstvo 20 Poročđinah i 5 izvanjskih njihovih pod- drepulaha, a samo pet naših. Njihovstvo naše i malo ili nikakovo spoznamljenje naša, ja tomu krivo, jer nećemo da se složimo i za spoznamo našu moć i naš broj.

Govorio je jednom neki branitelj puka rimskih plemenaštom: »Molite krva da se »davnje ne pobroje, t. j. da ne spoznamo svojo moć«. Tako i poređka gospoda nekta molo Boga, da se izvanjski kmeti ne pobroje. Jer je istinita stvar, da je preto- dvoje trećino naših biračah u samo je- jina talijanska, dakle nam pripada 20 zastu- pnikah a talijanom 10; ipak žuliože iz- palo je i ovaj put sve napako, njima 25 namu 5.

Što da radimo sada? Složimo se brdo izvanjska, pobrojimo se dobro i dogovorimo se za drugi put. Radnjano koliko je bi- račah u svakoj polobini; koliko mora imati zastupnikah, i koji su najvredniji za ovu čast. Izaharimo jih do 20 i 10 za nijanjah, u kad dojde vrijeme izborah, zavrijemo gospodi ovako: »Vie naših su zastupnikah za tri ču i drugo tielo, za ove čemo svi složimo glasovati; ni imamo ho- i ni d pak čemo imati i pohjedu. Tako čemo otrati ružanjaki juram i okloboliti naše polobine od pljavioh, koje nia- nižduh nio našu krvi.

Ivo dolaznih kuko se u našim pol- obinam upraviti. Sve polobine imale su još neke imaju velika pojedivata i velika dohodka, ipak njihova netma ni škole, ni često ni putova krđavnika, ni vode ni lednika a već od jedna ni popu. A za sve to oni koji nomažu vliki, mo- raju platiti namoto i dohodku i za škole i za lednika i za putu, it. Za polobinji glavni grad prazno se izvanjsko škrinje, strizni su izvanjsko ovoo; a ni čomake porozo ni bi plaćati na obdanična zemlio, nego pu- te narani dug vrhu dugu, pak huiji pod bubanj na pro- taju, da se go- spodni mailni uveli našega dođepnja. Tako se dogodilo oko o svim polobinam: »votto lo Amministratoio mio alla, sotto l'ingegnaria pod-isti di Parenza, Poika, Ono, Zhandaj, Baderaj, Mošiček, Vahrepa, Fruti, imaju dobre dohodke, a lepe škole, česte, kuzne i i pulaha... u Poročđi imaju plađu do grla a komundati ih kod Junta ili pod bubnjom, ili jur u gospodski bu- kah. Novuvas ima velika dohodke, škole nabrojke, komundato and andu pod bubnjom a plavani uvjak i pad. Tar ima lepu i prazno škoto kad se udileži d- taju i pro- miltijaju, što imali dimiti i kako vrom- provoditi, kod nitihoja na razumu djeve, a djeva neznamo udiohoja. Tar ima lep- onte a prazno škotaj, pune knjige iuga a komundato kod Junta Fruta ima lepu školu, koju alje Poročđin i slo- Batiun jur 10 let ali nije još donji ostrizni- ja ju dani Pradunom a ruko. Škole nemaju, popu nemaju, vode pod orlatom, a plađu do vrh vinski.

Vabrijku ima putu za koza a na za voze, ima lepu školu, koju strizni blanki Poročđini a ne orni Vabrijani, koja valju oko 12 tisuća for. »Municipali« modello- ju pustili po bubanj za 1200 for. porez- ovno duga. Tužni Vabrijanci, videći svoj- zator po orlatji škole, i videći da je tan- lva stija za njova, skođiše na noge složno malo i veliko staro i mlado, mužko i ženako, te pobrijaju med sobom novč do novčine, udine vapnicu od 800 for. ter u malo danah »ahem 1200 for. i plate obdanični dug kod poreznoga ur- da, pa veliku radost obdanične uprava, koja ču- na dviže stidi. Vahreja je mjesto od 400 dušah, a ne ma puta, netma škole, netma nopa, a ima ni jednoga zastupnika, koji bi ju u Poročđi zastupio i prava nija- ma bivalo. Ov kva što niož se dogoditi samo u Poročđi, glavnom gradu Ietro... »sede della Giunta! Kad se zomajski zakoni sauju! Na čast vam gospodo! Kmet.

C. os mjeseci febrara 1886. (Dr Vidulić). Kao grom iz vedra neba razno- se glas da je naš zastupnik na carevinskom viedu bio smatrat od upraviteljstva Lydova iz uzasnih uzrakah. Talijani i njihovi prij- jatelji razneniše svietom glas, da je gosp. Vidulić mučenik austrijanske politike, da je on »jedno na dva stotica i to na stolec tršćanskoga progressa i na stolec »societa politice«, i da nije ni jednomu ni drugomu »zaspovaru služio kako valja i da pri zad- njih obdanih izborah nije pokazao ni to- liko upliva kod Istranah Talijanah u Trstu, da bi izmamli na stranu austrijakoga po-

litščkoga druživa, Ml. svomtu tomu nerjer- jeno ni zere i to a razloga, što poznamo vrlo dobro čud i amier g. Vidulica. Faktum je ipak taj, da Vidulić je ovim smetnutem doživio ono čemu se nije nadao, da njemu je time oteto ono nepovrdljivo povjerenje viših oblastih, da ga viši krugovi upoznaše za onoga Vidulica, koji nije hotio i ni nije mogao zadovoljiti njihovim intencijam.

G. Vidulić nije oholjubljen a najmanje nako u ovom zavičaju, gdje mu kužu, u brk, da je i on kriv slabom stanju mo- narhie, kojoj nije pomogao ni za slaku svojim upitvom. Gresani ga krive što su političke oblasti prenešene u Lošnj. Njega u obće postavi vlada na visoko mjesto, a ljudi koji vladi vjerovaše, vjerovaše i Vi- duliću.

Glas o smetnutu primljen je u Lošnj i u Cresu povoljno i to s toga, jer u tome opazuju svi znak nepovjerenja prema g. Vidulicu, znak koji se posvema sudara sa mišlju i čuvstvi avgio odvudnjega pu- đanstva.

E dobro mu stoji, njemu koji bi bio morao biti avjek od stranakami, stran- čar je više nego isti zagrižani Talijani; dopušta da razmuženi talijanski zastupnici vriednju manjina pogrujemo na najprontiji način pod njegovim protsjedništvom; tomu dostatni je primor govor Praglacoma u Istranikom saboru.

Do hrza čemo doznati još kojašta a g. Vidulić sjedati će se gdje u zabit, za- boravljen, nevažan i neobjavljen, onih svotnih činovnah, kad je bio prvom osobom u ovoj nemretnoj pokrajini.

P. S. U zadnji dan doznavajemo, da se »habina« Marko u vodo ardi i da se je iz- razio u intimnom klubu »Pinta d la su- cagana«, jer se znao, da je gosp. Vidulić mnogo stotih furinlih na godnu doro- vno administraciji »bahes«, a Marko znao, da je prazni tobolac najtež.

Rudoluis.

Pogled po svietu.

U Trstu, 10. marša 1886.

Razno novine pišu, da će se do mala austrijaki, ruski i njemački pri- stolonsjednici sastati u Lovan, na rusko-poljskom zemljištu. O smjoru i oijlu tog sastanka neznado se jošie ništa, nu da bi to značilo nešto višo nego li samo prijateljstvo ili udvornost, netreba nam dokazivati.

Dogovori o nagodbi izmđu Austrije i Ugarske niaju za sada posve uspjeli. Pod predsjedništvom Njegov. Veličanstva vieduli su austrijaki i ugarski ministri dno 7. t. m. i to o carini na patrolaj, o čemu se nije moglo postići spoznamljenja. Prego- vori ti su za sada prokinuti to se za sada nemože još znati kada će se opet nastaviti i kada će se moći austrijaskomu i ugarskomu saboru pred- ložiti dotični predlozi o nagodbi.

Prošlog čodna podnesao je zas- tupnik Türki u carevinskom viedu predlog, da se uvedo porez na burze. Židovski zastupnici protive se tomu predlogu znajući, da će porez na burzi najviše očititi židovski novčari. Pred- log se osobito protivio zastupnik Hanse, koji je sam židov, jer da je isti stvoran više sa vjerskoga nego li državno-financojalnoga glodišta.

U istoj sjednici razpravljen je predlog poljskoga zastupnika Javor- skoga, da se uvedo uvozna carina na žito. Predlagatelj pozivao se na sličan zakon u njemačkom carstvu. Svrhu je ovom predlogu, da se domaći po- trošak pokrrije domaćim proizvodom. Predlog bijaše izručen carevinskomu odboru.

U jednoj od prvih sjednicah u carevinskom viedu doći će na dnevani rad razprava zastupnika Scharschmida o njemačkom državnom jeziku. Bude li desnica carevinskoga vieda složna, odbiti će ovaj predlog, koji se protivih ravnopravnosti svih plemnah živučih

u Austriji i koji ido za tim, da na- metne Noniomcom njemački jezik u urodih i školi.

Prokjučer je započela u ugarskoj gornjoj sabornici razprava o proradunju.

Tekst erbsko-bugarskoga ugovora o miru glasi ovako: U ime svomož- noga Boga i Njeg. carsko Veličanstvo sultan kao suveren kneževine Bugarske, Njeg. Veličanstvo kralj Srbije i Nje- gova Visost knez Bugarske zadahniti željom, da se izmđu kraljevine Sr- bije i kneževine Bugarske uzpostavi mir, opunovlastiti su u tu svrhu: s- jedne strane Njeg. Veličanstvo sultan, Ab- allaha Madjida pašu beglor Boga od Rumelije itd. kao prvoga izasla- nika, Njeg. Visost knez Bugarske g. Ivana Gošova, ravnatolja bulgarske narodne banko itd. kao drugoga iza- slanika, diji je izbor Nj. Veličanstvo- sultan »odborio; a drugo strane Njeg. Veličanstvo kralj Srbije gosp. Čodo- mila Mijatovića, vanrodnoga izaslanika i opunovlastitona ministru u Londonu itd. kao svoga izaslanika. Ovi su iz- mjonili svojo punovlasti, našli su jih u potpunom redu to se složili u sli- dedeći:

Jedinom članku: Mir izmđu kraljevina Srbije i knežovine Bugar- skaj uzpostavljen je od dana, kojim ovaj ugovor bude podpisan.

Ovaj će se akt ratificirati, a ratifi- kacnoje izmjoniti u Bukareštu poslije 14 danah ili ako moguće i prije.

Izaslanici podpicali su ovaj akt svojim imenom i providili svojim po- čatam.

U Bukareštu 19. febrara (9. marša) 1886. A. Madjid, J. E. Gošov, Čodamil Mijatovići.

Grčka vlada umjesto da sluša savjet volovlastih, t. j. da razoruža svojo vjasku, saziviljo pod oružje i drugu rezervu, jer da nagomilava Turaka silno četo na tursko-grčkih granicah.

U talijanskom saboru dovršena je 5. t. m. generalna razprava o ko- načnom proradunju, koja je započela dno 22. feb. Vlada pobjedila je sa 15 glasovah većino.

Dne 9. t. m. započela je u nje- močkom saboru razprava o proradunju ministra bogoštvoja, pri kojoj se jo povao opet govor o izgonu Poljnah.

Englezki ministar predsjednik Gladstone namjerava podieliti Ircem posebni irski sabor, u kojim bi se razpravljule domaća potrebaču. Osim toga slali bi kreći svojo zastupniko u skupini englezki parlamentu.

Turaka vlada pozivilje volovlasti na konferenciju u Carigrad, na kojoj bi se razpravljalo o tursko-bugarskom dogovoru. Nekeje vlasti su ju odgo- vorile, da će poslati svoje odaslanike na konferenciju čim budu u tom sve složno.

Franina i Jurina.

Fr. Ali Jure za pet prati nožnih, kada će to potuc-8? Jur. Kum »Tartara« pozval me je tamo- va veju na ples od »škulude k us- kemu Gamulianu. Fr. Oho! tako velika gospoda te na ples pozivlju! Jur. Ča ti misliš, da san ja mali stromah?

Fr. Si se pak za vrel? Jur. Nisan nehoru ne zaš su me gostili sanu e dilkadom e pak nisam zna i veskati šarenjašćami parladat.

Fr. Tako ti je dosti lega dilkadudega bulas? Jur. Nobej se, neče me više videt ne.

Fr. Jure bog! Fr. Fustame zaš sam pravo jedan. Fr. Ča si na kopritu staj? Jur. Gren ti tamo s Bredšini, trešta neka Martina ki mi j' podel san povedat, da j' bil tamo va Kalabrije košl krpat i zajik se vadit, pak da j' bil navrat naprvo za malogu; pak za mornara, a najzad za zapovednika a sada da su ga storili za zapovednika od kraja.

Fr. Pak da to tuda bude? Jur. Kako nobi kada mi se j' sara pohvali, da ni šojim vrugiti od narodu zavotvoljan, ma da on nepita za volju kmeta nego za želju gospode.

Fr. Ča bit tako dobro pliden. Jur. Gvori, da mu grio i šop dobro stoji. Fr. Blaženi takovi prniti!

Fr. Biš veroval, da su narasli Guštinu pod starost brki? Jur. Trowda se s dem pod nomom muž, Fr. Neznam da ni kako, lego da j' pokuzel prvi put i brki na zadnoj obodnakoj soidnici onomu našemu prijatelju a gora la-tral.

Jur. Sano neku pazl, da mu je nabi ki vu sno otrigal ni opalli. Fr. Joh ned, no, samo ako je nobudu san up-žoli.

Fr. Noki tabolar je Tondine nob olti za vjačaj, da njegova handera ni nabu. Jur. Pak? Fr. O g-vořil mi j' pamotno, da ni naša leg- muja, sad da sam ju ja kupil. Jur. Viš vruidu, kako ga j' zbudal.

Projuznim zaručnicima*):

Nadvojvodi **KARLU STEFANU**

Nadvojvodinji **MARIJI TEREZII**

prigodom njihova vjenčanja

srceznoga dolaska u **VELO SELO** mjeseca marča 1880.

Šta srea svotim ognjam ožarom Božanski Leljo zlatnim lancem spoji, Vrlinam rajsikim eča uročom Noboskom nadom i vjorom zadoji!

„Na sviotu tomo nek Vas bez promjenu Blaženstvo milku riekom slasti poji, Nok viot Vam točo bez žalosći sjonu I sroču stalnu uvijek uz Vas stoji!“

To vole Vama, slavni Zaručnici, Gromorni ovog puka, „živio-klici“, Što Vam ih šalje kao pozdrav-ljajo, Kā slavske duše vručie odijaje, Uz ljubav kao moro to veliku I vjernost kao stanac stanovitu!

Zahvalno pušanje Lošnjake.

Različite viesti.

† Ivan Bastian. N čis (dne 11. t. m.) preminuo je nakom kratke bolesti čestit sveštenik i iskren rodoljub Ivan Bastian, brat jošte neoplaćenog Meta. Groznu ovu vijest primili smo pošto je već li-blo pod tiskom i ostavlj me radoga približe vijesti o pokojniku za buduću broj. Vijeći Ti pokoj blagi Ivane!

Premješćenje i odliko-vanje. G. Ivan Šori, c. kr. kotarski kome a u Volovskom premješćen je kao upravitelj političke okupacije u Krk. Do-sadašnji komesar na Krku G. Gyoito do-radi bolosti na depust.

G. Karol Cumar, namjestnički kon-ceptni praktikant dolazi kot. poglav. ravn-u u Vol vsko.

* Ovu pjesmu predalo je pušanje Lo-šnjake projekom zaručnikom pri njihovom dolasku. Ured.

G. Vitez Schwarz, namjestnički svjet-nik i izvjestitelj u školskih poslovih, za Primorje, odlikovan je prigodom avog umi-roteljenja, naslovom dvorskoga svjetnika.

Fastirski listovi. Sa zbiljav- nošću primili smo po jedan listak pastir- skog lista za blakuplju tršćansko-koparsku i porečko-puljsku, u kojih presv, gg. bi- skupci dr. Iv. Nep. Glavina i dr. Iv. K. Klupp podudavaju svoja stana, što njim valja u ovo sv. korizmeno doba diniti i što izbu- gnuti na spas svojih duša, praprodujuć osobito svakomu, da se posluž i zvanar- nom mllosti sv. Oca Lava XIII, koji je naredio sv. jubilej, kojim se pozivava pod- puno oproštenje. Na koncu pastirskih li- stovih nalazi se i postni red ili i odpušta za ovu korizmu.

Za današ nedopušta nam prostor li- sta, da obilnije o spomenutih pastirskih listovih progovorimo.

Obdinskim načelnikom u malom Lošnju izabran je dne 8. t. m. g. A. Vitulid. Kod izbora sudjelovalo je 26 zastupnika a od ovih dalo je svoj glas g. Vitulidu 21. G. načelnik zahvalju- sradčno svim drugom na tolikom po- vjerenju, obeća sve svoje sile posvetiti napredku i blagostanju rodnog si grada i obdine. G. kotarski kapetan, koji je tog sjednici prisustvovao, čestita obdini i načelniku na tom izboru te propozirati no- vomu zastupstvu, da složno nastoji rješiti nekoji važna pitanja te da se uvijek drži u svojem djelovanju riedih promislitivog i uskeg vladarstva i sjelotajontal sitacat.

Obdinskim načelnikom u Labunju izabran je bivši načelnik gosp. Štamplacilio a prvim obdinskim savjetni- kom g. burin Lazarek. Obadvojloš pripadaju porečko-patinskome družtvu, koju nastoji svuda našemu narodu škoditi.

Naša mornarica i talijanstvo. List sl. Diritice izišed u Litnu, pišuć posleodnji danah o napredku naše o. kr. mornarice spomenut, da su mornari isto akoro sami Talijani.

Glodeć na izvanjski život, šlostinim sročim pripoznati moramo, da je kod naše o. kr. mornarice a osobito kod momdani talijanski jezik neograničeno gospodujući na štetu naše narodnosti, kojoj skoro iz- ključivo pripadaju momdani. Da se time kvani i javno duševnoje kod naše mornarije, nju treba da pobliže razlučimo, jer nas sroču zebu i pamot nam ne sročuje, kud čudnoje naša mornarica vradujuć se iz vojničke službu Bogu i Mariju, majku i otca na onako grani mudi klet i proklinjati, goje jim je svinla truda ried obogovrka kletvica, kojoj kod kuće nisu bili privikli. Dugdaju se mnogo stud-jevih, da naučiv se neki momik kod mornarice za silu tomiti ta- lijan-ki te mlisled, da je plemenitije, kao tim jezikom govore, nekako no nobijno napred i prezirno izražuje o svom mato- rlijuem jeziku!

Svakako najav je ovaj od velike važ- nosti to bi se o klijim morali nadležiti k nekovi bavit i interesu našeg javnoga morala.

Krnjel i Šaronjak. Poč evim imoju om pao nam prijatelj iz Kufinaru mlodećo: Poznati je rednim, da kad se nabri prijatelj posvauo, da ostroje njihovo nep-puteljstvo do groba. Hode li najnovije nep-puteljstvo izmogu je onoga ovakova- joga Krnjela i bivać mu pobratima Šaronjaka do smrti trajati li. de se čim prije obituzi, nam j' se jedno al zvanstvo je, kako se sada ti pivaćoj vjerni urugovi trakti- raju. Posvauili se radi novaca. Radi toga bili su i pred sudom, pak je Krnjel na- pao Šaronjaka ovim riječmi: „Nisi li ti i kvaslo sulo grio rujim viedem kud amo ono kod zadržli izborah šćaveć lovlji i gupljali, da s namu glastuju? Nisi li možda i ti pomogao škust pedu-ku pindē kad smo hrvatske šćodujuć milih i pokupljivali, da u Vaujanu za našegu kandidata glu- buja? O govori mi na ovo ako imuš ko- rija? Šaronjak iznjudoć kao ru. dvi- kane Krnjaju ovako: „Jūs imuš korija go- voriš —? Šta uznaš, da si mi ti kriš, što me nisi skoro ljud ubi li? Što neznaš, da neče npr-av rati tomo ujedim seljak k moći na ajele? Zar neznaš, da me svaki pošćen dječak rati tomo izbjegava? Ako sam plo rujno viece i kvašoć pećeno pi- hieć, si to činio ti i drugi Krnjeli i Šar- onjaci. Pri amo i skabli svi skupa, jer su tako žilili naši prijatelji u Pazinu i Per- reću. Što se nesjećać, kako su nam ti Ta- lijani pisali neki se pije, jedo i troši samo da se sčavać prevarti i predobije. Mi smo predobili, li bolje rećuć pazinski novej su preob li, al da nisam i ja pomogao nu- govarat, jst i pit, neznam kako bi bilo.“

Ovaku se sprjatelj-ice izgrdili i opo- vali kao placarice a oni, koji su jih službi namenjali se do suzbi. — I danas se tomu najveće svatko u Kufinaru a mi smijed se želimo sprjatelj-ice da dođu čim p lije izvori pak će moći epak kvinat grio, sknat plitice i šćaveć lovit a placarice će gospoda iz Pazina i Perčea.

Jubilej austrijskoga ustava. Dne 20. prv. navršilo se je upravo 25-godina, što je oarsdem-paten tom od 26. februara 1861. bio izdao zakon o državnom zastupstvu za kraljevine i zemlje u Austriji. Carevinsko viede otvo- rano je 1. maja 1861. prodsjednikom bio je tada barun Hujn. Oj tadanjih zastup- nikah sljede još u austrijskoj zastupničkoj kudi ovih 12: grof Hinko Chim-Martino, dr. Demel, Groholski, dr. Franjo Gross, dr. Herbat, dr. Ofner, dr. barun Puzak, Pirostovica, dr. Rieger, Petar Ruška, Alfred Skva i dr. Franjo Smolka, sadanji pred- s-dnik zastupničke kude; od ovih su neko- jiki bili duže ili kraće vrijeme odautni iz parlamenta, te su članovi parlamenta ne- prekidno samo dr. Herbat i dr. Demel.

Hrvatskim skladateljem i svim prijateljem pjesme hrvatske i Gl. saboru pjevačko družtvo „Vionac“ u nadblakupskom sjemeništu u Zagrebu želi ove godine izdati novu sbirku pobjavnih za sva četiri mužku gria, jer mu je stara sbirka „Biserinac“, do ne- koliko komada, avu već rasprodana. Tomu pako zgodom želi vratiti tu novu sbirku najljepše pjesme hrvatskih skladatelja. Zato molu sve hrvatske skladatelje i one, na koje je upravo posebno molbu, al joj se do sada ne odazvalo, kao i one, na koje se posebno molbom obratiti nije moglo, da mu pošluju za sbirku svojo skladbo hrem do 15. ožujka ove godini.

U novu sbirku vratilo bi nova pjesmu; nu je i to koja, bio u staroj družtvenoj sbiri „Biserinac“, bilo inače starija ili osobito obilujljiva pjesma, mogla bi ona u sbiri u novije dobiti mjesta. Zato umoljvau avu hrvatsku pjevačku družtva, avo hrv. glasnob-ko i prijatelje hrvatske pjesme, ako im je poznata ili novija ili starija hr- vatska pjesma, koja bi svojom ljepotom zasluženla, da se uvratl i novu sbirku, nekako mi ju javo barom do 15. ožujka, da nemogom lako još za vromena sbirati pod- tisk dati.

Ujedno umoljvau i glavna uredničtvu hrvatskih listova, da mu uvrate ovo rlike u ovojna glasta.

Za glasnob-ko pjevačko družtvo „Vionac.“ U Zagrebu dne 26. voljače 1880. — Pred- sjedništvo.

Najnovija silka g. Dragutinu Wolngkrienera sroču tina sroču kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmaoćje, država u Zagrebu 4. srpnja god. 1848. koju pred- stavlja jedan od krasnih činovah u novijoj povjesti hrvatskog naroda, stigla nam je ovog maha na ogleđ. Silka predstavlja narodno zastupstvo, kojemu predsjed- ničan Jelaidić koji zakućil dne 4. srpnja 1848. rat povi namilim Mihajrom. U tu svrhu po- lizuć narodni zastupnici svojo drugoočienoti i novu na zeleni stol u iznočeno obid- avo silno njim pljoska. Kako je poznato pošli av ono godine Hrvati na Ma Jera i potukli ga pomoćju Rušije to tako olo- hoduć Austriju od sročnog neprijatelj- ja. Da su pri tom ostali sami kraljevi rukavah kao i obidno, pozvalo je svakomu. Silku hvali i propoziraju svi hrvatske činovnici a to činio rudo i mi to ujedno upozoru- jomo naše štataće na današnj pr log, koji nam predoduje u mlabom spomenuti sjednici. Koji bi ž- ho imati ljevu ovu silku, nekako obrati na naše uredničtvo ili na g. St. Wagnalstera, trgovca sa sil- kam u Zagrebu.

Nasledovanje vriedno Venoćim u ljevu ovu vijest, koja nam a je doć, da mladi Hrvati na gradničkom ve- učišću se zabavljaju avoga prvenstev, najjedno se u plemenito jele sa ostalim hrvatskim družtvi i izbeć svojo mla- tećavo nesabidno mladeničtvo. Akademićko družtvo „Hrvatska“ u Grazu, kako to ved od nekotiko gudiuah radi i to nastojanje- mosp. P. Baturid, poslalo je i ovo godine „Brotovščina lopi tarak u svoti od 44 fr. 00 novć, koju se skoro samo med svo- jimi članovi sabra e, prikralje sa svaki kojeg vilitka i koje zabavo a sjelje sa- rudić slomaćnog h avu Istr- na u čje se mi moe odje najljepše z hvaljujomo. Če- stitamo družtvu na takvih članovih a gledal se u nje i oni drug h družtvah, k-o što mnogi i mnogi adušavljivi ota- čen-ik po domovini, pa će onu i zabo- ravljenoj Istri bolja zora svanuti!

Ispravak Prijatelj iz Puljščine- molu n-av a zpravimo ovu viest u 8. br. „N. S.“, što nam dolovom „Tko traži nau- je u toliko, što nje napustavio onog seljaka „šćinovniće“ ved jedan od prvukah ta- li- janskih iz Vodjanu. Bilo dakle ono što je rećeno, i jeon na čest!

Hrvatsko akademićko družtvo „Zvonimira“ u B u priredjuć d- 18. marča 1880. u 8 avu priredjuć a veder svedam koncert u slavu Petru Preradoviću.

Kolera u Italiji. I Al- brzo- javlj, se pod 24. februara. U selu Quinzano blizu Verone obolio je juć-er 23-godišnji seljak sa sumnjivimi znakovi kolere i na- lazl se na unoru. Liešnji izgarše, da se radi o koleri, ako i bližnje naravi. Kasnij list-gram javlja, da se radi o pravoj uzl- jatskoj koleri, koja se pojavila u Veroni- kso i u Aveni i Quinzanu, a se o koleri nostras; i novine navajaju na oblasti ve- ronske, da su kao što u Napulju i Palermo

za umirenje pušantva zatajilo istinu. Na- dolje da je konstatirano, da je u Avozi, koja je jedna praža umrla, rubenina bo- lince veronske oprana u potoku Lori; uzrok prijeljivosti da je dakle blizu. Municipij veronski navratilo je potok Lori od doil- onja s Veronom u Bovu te veliki mana- stari San Bernardino priredilo za eventu- alnu bolnicu koleroznih.

Prilog. Današnjemu broju do- dan je prilog i to silka, predstavljuća sroču tina sroču kraljevine Hrvatske, Sla- vonije i Dalmaoćje 4. srpnja god. 1848. o- čemu je govor nu drugom ujestu.

Književne viesti.

U nakladi knjižare Drautina Pro- čera u Dubrovniku ugledat do ovih danah sviet nova knjiga Smilagije Meho, pjesan naših ljubimih-dovauah. Zabilježilo s. Fried- rich S. Krauss, nalovom antropološkoga družtva u Beču. Propustovao je vrl pozna- vati narodnosti naše, dr. Krauss, lani Bosnu, Herzegovinu i Dalmaoćju, ta je zabilje- žio narodnoga plesa uetzmjenu množinu. Tu je samih pjesamah do 60.000 stihovah. U pjesmi o Smilagije Mehi je do- dviže hlijaste stih i šantovao stihovah. To je najljepši najvotvotni sadržajem pjesmu, što je u obće u našoj narodnoj knjiži. Dr. Krauss zabilježio je filološkiim vještinom toliko umno čarobnosti narječja, da se se i najmanje stitavo jezičnu sad i poznavati. Pripravak i vromu obilnim tumačenj- m pokazao je dr. Krauss na novo, da je pro- knižno mladije u duh i duze našega na- roda. Ovako dunoćo nam nje još nikak- silka tumaćio naših narodnih umotvorina- knjižka de obuhvatati do 300 stranah, čimo da joj bitl opet vrlo mlaku, kako i- kava knjižar. Mehi je dika, što prvi ob- znanjujuć našim narodu tu viest, jer- jomdiki mladenjki i književnik Krauss hvali na ovim sjedim i kolo naših hr- vatskih književnikah. Čestitamo i njemu i kohl. Čim knjižka bude doštampana, o- njoj č i vied!

Na Korčuli, mjesecem februara 1880.

Vid Valčić Vukarović.

Novicu nauka.

Da se krane ljeće tle. Ozul s topola ili jabolna kovu upieno a likovnom, pak od to kora po tle: šika kunić jedan sat u 6 litara vode. Tomu vpravku da još stotki mlitji pomješćv nešto maklinja (pošij) ili sročevine zobi ili jećma. OI ovako pri- pravljenoj vpravku postaj bredjim kravam nekotiko vromena pri- kade šćavice ne- koliko puta po koji list, pak će se lanko lovit. — Ovakav vpravak valja podavati osobito kravam, koje se neprestano u staji hrane, te vedim d- lora: a toga se teško teje, jer prau do izlaze i boćuju po vani na frižkom zraku. — Gdje b-va teško te- ljeje a pomajk-ki, nedovoljno razvitog telesnog ustroja, tu može pomoć samo vješt živinar.

Konj mjenja dlaku svakog prolće, al se često silka sporo mjenja, pa je konja ružno viediti. Što ta mima ide polako uzrokom je krajnja prolava. U tu svrhu najbolje je dati konju vjeće s-ji, ili am- pora ili vapna. N- jbrže mjenja, konj silku, i dlaka koja ostalo lašt mi se liep, ako mi se često daju nešto papirne, jed- mone krunice dobrane zasoljene.

Lutrijski brojevi

	dne 6. marča.
Boš	30 51 6 82 12
Graz	75 8 66 72 20
Temeswar	74 86 63 3 30
	10. marča
Bruo	80 56 49 20 19
Innsbruck	41 79 48 83 34

Tršćanska burza

	dne 10 marča
Austrijska pap. renta for.	80 15 do for. 80 25
Ugarska	05 50 95 70
Ista u zlatu 4%	104.60 104.70
Dionice nar. banka	84.04 —
— kredit-banke	298 299. —
Talijanska renta	97.1/2 97.1/2
London 10 lrah	125. — 126. —
Napoliom	9.98 9.94
C. kr. cekini	5.98 5 90
Državne marke	61.70 61.85
Isto franczke	0.03 0.05
talijanske lire	40 90 50 —

Za ovu korizmu.

preporučuju se „Hrvatski Bogoslužbenik“, u ovom oim listnja, večernja i raznih pjesama hrvatskih za korvno pjevanje kroz avu godinu, ima i put od križa, ošćij velike nedjele, plać Gosplju, služba na mrtvi dan, Svoštoje, Božić. Mlado ljeto, Vodokršće, Svjedoćje i ostale Gospoje blagdanu, Ruzarij, Litanije, Gospe i Svih Svotih, kako se služi sv. misa staroal- vničk, ošćij na sv. Jurj, Sv. Anu, apostola sv. Cirila i Metoda, Ašćko prošćenje itd. itd. Nabavlja se kod uprave Narodnoga lista u Zagru. Mehko spada fr. 2.—, a vazon u koji i položen fr. 2/10. Tko pošalje novee una- priš, prima ovu knjigu od preko 400 stranu u koju bez kakva poštarakoga troška. Tko nabavi 10 listnaka, priml 11 na dar.

